

“ERK”EK - DEVLET ŞİDDETİNE İSYANDAYIZ

Hemen hemen bütün Avrupa’da özellikle ekonomi ve siyaset başta olmak üzere güçlü bir sağa savruluşun ve faşizan düşün tarzının giderek ivme kazandığı günlerin gölgesinde karşıladığımız bu 25 Kasım’da, bir kez daha alanlarda kadına yönelik şiddete karşı “bir kişi daha eksilmeyeceğiz! diye isyanlarımızı dile getiriyoruz.

Almanya ve Fransa başta olmak üzere birçok Avrupa ülkesinde “Terörle mücadele” adı altında çıkartılan yeni “güvenlik” ve polis yasalarıyla ekonomik ve siyasal baskılar artarken, temel haklar ve özgürlükler tek tek budanmakta, mültecilere karşı saldırılar ve ırkçılık giderek yükselmektedir. Emperyalist savaş politikalarının yarattığı militarist kültürel şekilleniş, yaşamlarımızın her alanına yansiyarak hayatı en çok biz kadınlara ve LGBTİ+ lara zindan etmekte. Hayatlarımız üzerinde örülen cinsiyetçi abluka, militarist “erk”ek-devlet şiddetiyle daha da genişletilmek istenmekte.

25 Kasım, dünyanın bütün ezilen kadınları için, başta devlet şiddeti olmak üzere, kadına yönelik şiddetle mücadelenin simgeleşen günüdür. Dünyanın neresinde olursa olsun tarihler boyudur “erk”ek egemen sistemin egemenleri, istedikleri gibi biat etmeyen kadınlara karşı çok daha fazla tahammülsüz oldu/ oluyor... Susturulmuş, bastırılmış, boyun eğen bir toplum yaratabilmek için, kadınların susturulması, biat edenler olması, egemenler için önem taşımakta çünkü.

Kavgalarıyla Özgürlüğe Kanat Çırpan Kadınlar

Bu nedenle üç devrimci kız kardeş Mirabel’ler, 25 Kasım 1960’ta Dominik Cumhuriyetinde, Trijillo diktatörlüğü tarafından önce tecavüz edilip sonra da hunharca dövülerek katledildiler.

Tıpkı tam 100 yıl önce, 15 Ocak 1919’da Rosa Luxemburg’un, Berlin’de Alman emperyalizmi tarafından hunharca katledilmesi gibi... Rosa ve Mirabeller’den sonra da binlerce kadın dünyanın dört bir tarafında, gerek ezilen halka yönelik baskı ve zulme, gerekse de kadınlara yönelik şiddete karşı baş kaldırdıkları için katledildiler/ katlediliyorlar. İran’da yüzlerce kadının, gerici İslam rejimine karşı çıktıkları gerekçesiyle idam edilmeleri gibi...

“Erk”ek şiddeti ideolojiktir ve kaynağını patriarkadan, gücünü erkek egemen sistemden alır.

Militarist/ “erk”ek egemen ideolojinin yarattığı toplumsal kültürel şekilleniş evde, sokakta, okulda, işyerinde kısacası toplumsal yaşamın bütün alanlarında, şiddetin bütün türevleriyle, kadınlara bir kez daha “erk”ek şiddeti olarak geri dönüyor. 2016 yılında sadece Almanya’da 149 kadın ya eşi ya da eski partneri tarafından katledilirken, 208 kadına cinayet teşebbüsünde bulunuldu.

Üretim alanlarında iş güvencemiz yok edilip, 8 saatlik iş günü 12 - 16 saate çıkartılmaya çalışılırken, esnek-kuralsız ve güvencesiz çalışma, kadın emeğine dayandırılarak yaygınlaştırılmakta. Sendikal örgütlenmelerde neredeyse kadın örgütlenmesinin adı yok...

İnsan hakları sözleşmelerinde yer alan iltica hakkı, Gülizar Taşdemir özgülünde gördüğümüz gibi, artık Avrupa’da politik kimlikli bireyler söz konusu olduğunda yok sayılabilmekte...

Hitler faşizminin projesi olan “en az üç çocuk” politikası, İtalya örneğinde olduğu gibi, Avrupa ülkelerinde tekrar hortlatılmakta. Kadınlar evin dört duvarı arasına kapatılarak emperyalizme, faşizme ve erkek egemenliğine teslim olmuş bir kadın kimliği yaratılmak istenmekte.

Hayatlarımızdan da, Mücadelemizden de Vazgeçmeyeceğiz;

Rosa Luxemburg, Mirabel kardeşler ve daha nicelerinden aldığımız güçle, militarist/ “erk”ek-devlet şiddetinin hayatlarımızı karartmasına izin vermeyeceğiz!. Nereden gelirse gelsin, kadına yönelik şiddete karşı mücadelemizde her zamankinden daha fazla kararlıyız!..

VARDIK, VARIZ, VAROLACAĞIZ!